

Kaksitoista kotimaista: *post alfa*

”mistä minä tiedän miten runoja pitäisi kirjoittaa”

Rap-artisti Henri Pulkkisen eli Paperi T:n esikoisrunokokoelma *post alfa* julkaisiin vuonna 2016, ja se on julkaisustaan lähtien jakanut ihmisten mielipiteitä. Kokoelman runot ovat erittäin nykyrunousmaisia: niissä on satunnaisia aiheenvaihdoksia keskellä säkeistöä, eriskummallisia sanoja ja nimiä, eikä niissä ole lainkaan välimerkkejä tai isoja alkukirjaimia.

Runot käsittelevät lähinnä maskuliinisuutta, vaikka sen käsittelyä onkin paikka paikoin vaikea erottaa kaiken tapahtuvan ja sekavasta kielestä. Muita aiheita joita runoissa sivutaan ovat esimerkiksi modernimmat aiheet kuten fomo (*fear of missing out*, sosiaalisen ahdistuksen muoto), sähköpostihuijaukset ja sosiaalinen media, mutta monissa runoissa aiheena ovat perinteisemmät asiat kuten ihmisen henkinen kasvu ja toivoton rakkaus. Paperi T viittaa usein myös runojen kirjoitusprosessiin ja sen vaikeuteen muiden säkeiden keskellä, mikä antaa runoille henkilökohtaisemman tunnun. Aiheiden ajankohtaisuus on ehdottomasti yksi runojen vahvoja puolia, mutta toisaalta se luultavammin rajoittaa kokoelman kohdeyleisöä.

Monet runoista sisältävät niin sanottua namedroppailua, tunnettujen ihmisten nimien mainitsemista. Osa nimistä on monille tuttuja, mutta joukosta löytyy myös tuntemattomampia nimiä, joiden tarkoitus tuntuu olevan vain se, että kirjoittaja pröystäilee tietämyksellään. Paperi T viittaa myös joissain runoissa elokuvaan kuten *Henry Fool* ja *Pierrot le Fou*, sekä useisiin näyttelijöihin ja joihinkin ohjaajiin niin kuin Steven Spielbergiin. Jotkin viittauksista jäävät epäselviksi, esimerkiksi Adrienne Shelley ei tuntunut olevan Googelle tuttu nimi, vaikka Adrienne

Shelly nimisiä löytyikin useita. Namedroppailu on ehdottomasti myös rajoittava tekijä lukijoiden määrän suhteen, sillä jos viittaukset ovat tuntemattomia lukijalle, käy runojen lukeminen puuduttavaksi ja ikäväksi, kun ei ymmärrä nimen takana piilevää merkitystä. Tämän lisäksi Paperi T käyttää monia muitakin sanoja, jotka eivät saata aueta kaikille lukijoille: ihmispajatso, sähköroökicowboy, mansplainaaminen. Tällaisten sanojen käyttäminen on tyyppillistä Paperi T:n rap-lyriikoille, mutta ihmiset, jotka eivät tunne hänen tyyliään ennestään saattavat turhautua tähän kielenkäyttöön sen ajoittaisen vaikeaselkoisuuden vuoksi.

Kokoelman värivalinnat ovat myös erikoiset: sivut ovat mustia ja teksti valkoista. Tämä on mielestäni mukavaa vaihtelua ja yhdistettynä väljään aseteltuun tekee runoista helppolukuisia. Tätä vastaan sotii kuitenkin välimerkkien puuttuminen ja isojen alkukirjainten puuttuminen. Kun tähän lisää vielä säkeenlyitykset, lauserajat sumentuvat ja tekstistä tulee hankalaa lukea.

Vaikka kokoelmasta löytyy monia runoja, jotka ovat mielenkiintoisia ja saavat minut miettimään, monien tulkinta jää pinnallisemmalle tasolle, sillä niiden tyyli ei ole makuuni. Kokoelmasta välittyi syvällisyyden tavoittelu ja joissain kohti se lähes onnistuukin, mutta lukijana jään toivomaan runoilta lisää. Nämä runot sopivatkin luultavammin paremmin Paperi T:n musiikin ystäville tai muutenkin rapin kuuntelijoille juurikin kielellisen tyyliensä takia. Silti *post alfa* oli nopea luettava ja ärsyyntymisen määrä pienempi kuin oletin, joten kokoelman lukeminen oli mukavaa, vaikkakin ei yhtä palkitsevaa kuin toivoin.

📄: 2/5

Hilja Sisso 15E 17.4.2017

Paperi T. *post alfa*. Kosmos: 2016.

Kuva: <http://topsy.fr/hashtag.php?q=%23PostAlfa> 16.4.2017